

VALENCIA MONEDA DE CANVI DE LA RESTA D'ESPANYA I EL “MESINFOTISME” VALENCIÀ.

L'ÚLTIM EPISODI: EL SISTEMA FINANCER VALENCIÀ.

CONGRÉS VALENCIANISME 2018. València octubre 2018

Climent-Serràno, Salvador

Resum

Durant els últims anys s'ha portat en Espanya la reestructuració financera de les entitats de credit espanyoles. La major part d'esta reestructuració s'ha centrat en les caixes. La major part d'elles han desaparegut. Centrant-nos es la Comunitat Valenciana que tenia la tercera i la quarta mes grans en tamany s'ha quedat sense ninguna. Ademes, l'unic banc que tenia s'ha adjudicat per un euro a La Caixa en una inyecció de capital de 5.500 millons d'euros lo que li ha permetes a la caixa catalana passar d'unes perdues de 3.000 millons en 2013, lo que haguera acarregat l'intervenció pel Banc d'Espanya a uns guanys de 500 millons, salvant d'esta forma la Caixa i el sistema financer catala a costa del Banc de Valencia i del diners de tots els espanyols. Mentres, les atres caixes en problemes similars han desaparegut o han segut venudes a preus irrisoris. I tot això sense que ningú en tota València haja alçat la veu, ni s'haja realitzat cap protesta. Per lo que estem en un altre episodi, del que Valencia siga moneda de canvi del restant d'Espanya i caracteristic d'un mitic meninfotisme valencià que desgraciadament en este cas es fa present.

Paraules clau: Bankia Bancaixa, CAM, Banc de Valencia, Banc Sabadell.

Agraïments: vullc agrair a José Escuder la traducció d'est articul, caracteristic d'un mitic meninfotisme valencià que desgraciadament en este cas es fa present.

1.- Introduccio.

Despuix del crack del 29 provocat per la demanda i de la crisi del petroleu del 73 causada per l'oferta, l'economia mundial ha segut intensament afectada per la tercera gran crisi que te l'orige en el sector financer (RODRIK, 2015).

Durant els ultims anys el sistema financer espanyol ha passat d'estar en ple creiximent, fins i tot tafarrejar en forums internacionals de que era un dels sistemes financers mes solits del mon, a patir un rescat per part de l'Unio Europea. Entre 2008 i 2012 les perdues per deterior en les entitats de credit espanyoles foren de 240.483 millons d'euros lo que equival al 25% del PIB espanyol. Les ajudes publiques que han necessitat les entitats de credit espanyoles superen els 60.000 millons d'euros, (CLIMENT, 2013).

La gestio de la reestructuracio l'ha portat el Fondo de Reestructuracio Ordenada Bancaria (FROB), organisme public dependent del Banc d'Espanya, de la Comissio Nacional del Mercat de Valors, del Ministeri d'Economia i Competitividad i del Ministeri de Facenda i Administracions Publiques.

Entre les principals actuacions se poden destacar l'injeccio de 22.424 millons d'euros en Bankia, els 12.052 millons d'euros invertits en Caixa Catalunya o els 9.052 millons d'euros en NovacaixaGalicia (CLIMENT, 2016). Ademes, hi ha que sumar mes de 6.000 millons d'euros que el Fondo de Garantia de Deposits injectà en la CAM. Aixina mateixa, falta per computar els compromisos assumits en els esquemes de proteccio d'actius en la CAM, Unim i el Banc de Valencia. No obstant, una de les operacions que mes ha cridat l'atencio es l'intervencio, recapitalisacio i venda del Banc de Valencia.

Taula 1. Principals operacions de venda del FROB

Any	Entitat compradora	Entitat adquirida	Plusvalies reconegudes en el conte en la compra	Actiu de l'entitat adquirida l'any anterior	Injeccio de capital	% relatives plusvalies/ actiu	% relativa injeccio de capitals/ actiu
2012	B. Sabadell	CAM*	933.306	70.804.621	5.249.000	1,32%	7,41%
2012	BBVA	UNIM	76.000	29.288.005	953.000	0,26%	3,25%
2013	Ibercaja	Caixa Tres	2.635	20.685.757	407.000	0,01%	1,97%
2013	CaixaBank	B. de Valencia	2.289.074	21.500.811	5.500.000	10,65%	25,58%
2014	Unicaja	Ceiiis	372.462	35.527.071	604.000	1,05%	1,70%
2014	Abanca	Novacaixa Galicia	69.288	52.686.541	5.425.000	0,13%	10,30%
2015	BBVA	Catalunya Banc		52.453.067	12.052.000		22,98%
NovacaixaGalicia, venda per 1.000 millons de €				*Injeccio de capital per part del FGD			
Catalunya Banc, venda per 1.130 millons de €				Senyes en mils d'euros			

Una altra de les conseqüències es que les caixes d'aforros han desaparegut, només ne queden dos de les 45 que existien en 2009, Caixa Ontinyent i Pollença, les dos de menor tamany; el restant han seguit absorbides, nacionalisades o fusionades i totes reconvertides en bancs (CLIMENT I PAVIA 2014, 2015). Açò ha suposat que s'hagen deixat de prestar servicis financers tradicionals, tant en places rendables com en deficitaries, aixina molts municipis en poca poblacio s'han quedat sense ninguna entitat de credit. Potser per això la confiança i el credit moral en les entitats de credit ha mermat entre la societat Per a conseguir que les entitats de credit foren rendables entre 2008 i 2017 se tancaren 18.544 sucursals mes del 40% del total que existien en 2008. S'han destruït 85.675 llocs de treball mes del 30% dels que existien en 2008.

L'objectiu d'este treball es estudiar l'evolucio de les entitats de credits valencianes durant la crisis i la seua comparativa en unes altres regions, especialment Catalunya.

Taula 1 actiu de bancs i caixes d'aforro en 2009 i en 2017, comparativa

CAIXES en 2009			% C.M	CAIXES en 2017			%C.M
271,872,978	LA CAIXA		20.65%	383,186,163	CAIXABANK		43.0%
189,515,404	C. MADRID		14.39%	213,931,937	BANKIA		24.0%
111,459,177	BANCAIXA		8.46%	57,441,741	KUTXABANK		6.5%
75,532,099	CAM		5.74%	56,331,908	UNICAJA		6.3%
63,649,919	C.CATALUNYA		4.83%	53,106,969	IBERCAJA		6.0%
980,148	ONTINYENT		0.07%	1,200,603	ONTINYENT		0.13%
			14.27%				

TOTAL	1,316,813,991
--------------	----------------------

TOTAL	890,340,352	-32.39%
--------------	--------------------	----------------

Internacional	BANCS en 2009	
1,110,529,458	416,068,893	SANTANDER
535,065,000	391,545,000	BBVA
	129,290,148	POPULAR
	126,220,639	BANESTO
	82,822,886	SABADELL

Internacional	BANCS en 2017	
1,444,305,000	492,415,000	SANTANDER
690,853,000	400,083,000	BBVA
	221,348,315	SABADELL
	71,332,651	BANKINTER
	18,620,210	MARCH

TOTAL	1,334,729,864
--------------	----------------------

TOTAL	1,221,984,551	-0.8.44%
--------------	----------------------	-----------------

Quantitats en mils d'euros. C.M =Quota de Mercat

Els principals resultats se plasmen en la Taula 1 en la que se mostra una comparativa de les 5 caixes mes grans en 2009 i en 2017 (una volta transformades en bancs) i els 5 bancs mes grans en 2009 i 2007, aixina com l'actiu total de bancs i caixes en els dos anys

Analitzats els canvis se veu que La Caixa, que en 2009 tenia una quota de mercat del 20.65%, en 2017 tenia mes del doble, el 43%. Per una altra part, les caixes valencianes que en 2009 eren la tercera i la quarta mes grans, en una quota de mercat del 14.27% es queden només en Caixa Ontinyent en una quota de mercat del 0.13%. En total les antigues caixes que tenien el 50% de quota de mercat en 2009 han perdut pes fins el 32.39%, mentre que els bancs apenes han disminuït un 8%. A més del gran creixement de la Caixa, destaca també el gran increment de l'altre banc català, Banc Sabadell que passa d'uns actius de 82.823 milions d'euros a 221.348 quasi el triple.

En estes senyes de partida en els següents punts analitzarem la reestructuració de les entitats de credit valencianes, la CAM, i especialment Bancaixa en la seua fusió en Bankia i sobre tot en el procés de venda del Banc de Valencia.

2.- Anàlisi de les entitats de credit valencianes en el context de la reestructuració del sistema financer espanyol

Es indubtable la mala gestió que han tingut les Caixes d'aforro espanyoles, possiblement per l'alt grau de politisació dels seus consells d'administració. No obstant, esta mala gestió en major o menor mida, l'han tingut totes les entitats de credit espanyoles, les intervingudes i les no intervingudes. Algunes han pogut resoldre els seus problemes per les característiques especials que tenien, com l'internalisació, unes altres, encara que han patit, tenien prou múscul financer per a suportar la crisi, i a d'altres les han ajudat de forma encoberta.

Caixa d'Aforros del Mediterraneu.

Fon una de les primeres caixes intervingudes i adjudicades. A finals de juliol de 2011 el FROB-BDE intervenen la CAM i en novembre del mateix any s'adjudicava al Banc de Sabadell per un euro i una injecció de capital de 5.249 milions d'euros, per part de Fondo de Garantia de Deposits, a més el mateix Fondo assumiria el 80% de les pèrdues d'una determinada cartera d'actius per un període de 10 anys.

En este cas, se deu destacar que l'intervenció i adjudicació de la CAM fon gestionada pel FROB i el BDE, però l'injecció de capital i les possibles futures ajudes les assumeix el Fondo de Garantia de Deposits, que es un organisme que se nodreix d'aportacions de les entitats de credit. En este cas del rescat de la CAM l'Estat no aportà ningun euro.

Bancaixa

Bancaixa no tenia previst fusionar-se, J.L. Olivas defengue que no era candidata a ninguna classe de fusio en esta primera fase, aixina ho manifestà en l'assemblea general de Bancaixa del 30 de març de 2010. Pel contrari, el 31 de maig de 2010, a falta de 15 dies per a finalisar el determini per a acollir-se als fondos del FROB, apareix per primera volta la possible fusio entre Caixa Madrid i Bancaixa, (*Levante-EMV*, 31/5/2010).

Pareix ser, segons se despren de les declaracions de l'ultim president de Bancaixa, J.L. Olivas, que l'entitat rebe pressions importants per a la fusio per a constituir el SIP en Caixa Madrid i les altres cinc caixes de menor tamany.

“Josep Lluís Olivas.- Rebi una cridada de la secretaria del governador del Banc d'Espanya... estaven presents el subgovernador i el governador, que me comminà a entrar en el SIP. ... Vostes saben perfectament que el sistema financer, el sector financer es un sector compassat. El regulador te molt de poder i yo entenia que estavem, tant ells com yo, servint i prenent una mida que era bona per a Espanya.” (El DIARI, 2013).”

El 10 de juny les dos caixes anuncien la seua fusio a través d'un Sistema Institucional de Proteccio (SIP), que donarà lloc a la primera caixa d'Espanya per volum d'actius per davant de La Caixa, en uns actius totals superiors als 336.000 millons d'euros, el percentage en el total del SIP es el següent:

• Caixa Madrid	52,06%
• Bancaixa	37,7%
• La Caixa Insular d'Aforros de Canaries	2,45%
• Caixa Àvila	2,33%
• Caixa Laietana	2,11%
• Caixa Segovia	2,01%
• Caixa Rioja	1,34%

Se deu de destacar que la participacio que obte Bancaixa en el SIP es molt superior, prop de 10%, a la que li correspondria per actius, deposits, fondos propis, etc., segons els contes de 2009 i anys anteriors. (CLIMENT, 2012).

Lo que hui coneixem com Bankia-Banc Financer i d'Aforros te el seu orige el 3 de decembre de 2010 en la constitucio d'un SIP (Sistema Institucional de Proteccio) constituït per set caixes d'aforros espanyoles. La mes antiga Caixa Madrid, Bancaixa, Caixa Insular de Canaries, Caixa de Àvila, Caixa Laietana, Caixa Segovia, Caixa Rioja.

El 1 de giner de 2011 les set caixes aporten tots els actius i passius i se mutualisen el 100% dels beneficis a la societat central, Banc Financer i d'Aforros (BFA). El patrimoni net aportat fon de 16.480 millons d'euros com a suma dels fondos propis de les set entitats. El FROB, com a suport financer al SIP, subscrigue 4.465 millons d'euros en participacions preferents convertibles, en una rendabilitat del 7,75%.

Al no existir una entitat que se declarara com absorbent, la fusio se realisà pel metodo *fresh starting* que se caracteriza per considerar que hi ha combinacio de negocis en la que no s'identifica ninguna empresa adquirent i se realisa una valoracio per experts independents de tot l'actiu i passiu a valor raonable (preu de mercat). Lo que portà a minorar en mes de 8.000 millons d'euros els fondos propis, respecte a la suma de les set entitats per separat.¹ Per lo que teoricament no deurien d'existir divergencies entre el valor contable i de mercat en el balanç inicial del 1 de giner de 2011 del nou grup, ni positives ni negatives.

El 5 d'abril de 2011 el BFA, en l'objectiu d'eixir a bossa, per mig d'una ampliacion de capital segrega part del negoci bancari en dos entitats en l'objectiu de que l'entitat de credit que realise la OPS estiga sanejada al no incloure entre el seu patrimoni els actius problematicos i conseguir aixina que l'eixida a bossa siga un exit. Esta OPS ve motivada per la falta de solvencia del BFA i se preten cobrir el coeficient de recursos propis llegal que despuix dels nous requisits de l'European Banking Authority (EBA) son del 9% per a les entitats sistemiques, entre les que se troba Bankia-BFA. Al mateix temps es complia tambe en el Real Decret-Ilei 2/2011, de 18 de febrer, per al reforçament del sistema financer. En el BFA permanexerien els actius toxics problematicos (una especie de banc mal com la SAREB) i s'utilisa una antiga ficha bancaria del banc Altae, que posteriorment canviaria el seu nom comercial a Bankia per a segregar els actius sans. D'esta forma l'entitat que realisava la OPS era una entitat solvent i sanejada.

El 9 de juny Bankia presenta els primers resultats en uns beneficis de 91 millons (CNMV 2011a). El 28 de juny de 2011 s'aprova la OPS per a l'eixida a bossa de Bankia. I el 29 de juny de 2011 la CNMV publica el follet informatiu de la OPS. Els fondos propis consolidats de Bankia a 1 de giner de 2011 son de 12.976 millons d'euros. Els fondos del BFA, que tambe publica el follet de la OPS, son de 8.480 en el balanç consolidat a decembre de 2010 (CNMV 2011b, p.12). Estos contes estan auditats, en l'aprovacion del

¹Bancaixa en els contes anuals de 2009 mostrava uns fondos propis de 3.907,1 millons i en 2010, per ajustos derivats de la posada a valor raonable, presentava uns fondos propis de 985,8 millons. El conte de perdues i guanys de l'entitat, no obstant, presentà a pesar de disminuir el seu valor en mes de 4.000 millons (2.921,3 en net patrimonial i 999,3 com a ajustos fiscals derivats de la posada a valor raonable) uns beneficis de 102,3 millons d'euros, dels que 21 millons se destinaren a dividendos per a l'obra social i 80,8 a reserves.

Consell d'Administració, de la CNMV i en el vist i plau del Banc d'Espanya (BdE) i del Ministeri d'Economia.

El 15 de juliol de 2011 (últim dia del període de sol·licituts vinculants de subscripció de la OPS) se publicà en la CNMV un fet rellevant que textualment diu “*L'Autoritat Bancària Europea (EBA), en col·laboració en el Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu (BCE), la Comissió Europea (CE) i el Consell Europeu de Risc Sistemàtic (ESRB), han exposat a BFA-BANKIA a les proves de resistència europees de 2011 (...) Com resultat de l'escenari plantejat, el Core Tier 1 Capital ratio de BFA-Bankia se situa en 5,4% baix l'escenari advers en el 2012. Aço significa que el grup BFA-BANKIA supera el líndar mínim de capital establert als efectes de l'exercici d'estrés (...) Per tant, la situació de partida de BFA-BANKIA és consistent en les exigències de capitalisació que estableix la EBA i la OPS permetrà millorar-les substancialment. En l'inclusió de les provisions col·lectives, la ratio core capital en l'escenari advers és del 6,5%, que és el resultat de les proves de resistència al que donem valor*” (CNMV 2011 a)². Per lo que d'este comunicat se pot entendre que la EBA per mig de la CNMV també recolza la OPS, sobre tot pel dia en que fou publicat.

El 19 de juliol de 2011 se culmina la OPS. El preu de subscripció és de 3,75 euros per acció lo que significa una ampliació de fons propis de 3.092,1 milions d'euros. Els fons propis (teòricament) ascendeixen a 16.389,1³ milions d'euros. Donat que el total d'accions emeses després de la OPS fou de 1.732,6 milions, el valor teòric de l'acció subscripta era de 9,46 euros per cada una, lo que a priori, i segons els informes de la EBA en els que s'afirmava que “*la situació de partida de BFA - Bankia és consistent en les exigències de capitalisació que estableix la EBA i la OPS permetrà millorar-les substancialment*”, augurava una bona rendibilitat per als nous accionistes. El 27 de juliol 2011 se presenten els resultats del primer semestre (resultats d'abans de la OPS) els beneficis ascendeixen a 205 milions d'euros i el *core capital* és del 9,9% (CNMV 2011b).

El 28 d'octubre Bankia presenta resultats del tercer trimestre de 2011 (en acabant de la OPS). Els beneficis ascendeixen a 295 milions d'euros i els fons propis a 16.374 (CNMV 2011g).

El 8 de desembre el grup BFA-Bankia, mitjançant un fet rellevant publicat en la CNMV (CNMV 2011a), notifica i explica els nous càlculs i requisits de capital, que per al grup BFA-Bankia en eixos moments eren de 1.329. El 10 de febrer de 2012, Bankia emet una

²Se deu de tindre en compte que si no s'hagueren considerat les provisions genèriques no s'haguera aplegat al líndar mínim de capital establert.

³En els primers comptes anuals presentats de 31 de desembre de 2011, després d'uns beneficis de 305 milions, els fons propis ascendeixen a 16.351.749 milions d'euros.

nota de premsa en la que presenta els resultats de 2011. Els beneficis ascendixen a 309 milions d'euros, en lo que se cobrix el 34% dels 1.139 milions de necessitats de capital despuix de les noves exigencies de la EBA. (CNMV 2012a). Per a completar el restant, el 2 d'abril de 2012, se realisa una ampliacio de capital per mig de la conversio voluntaria de determinades emissions de participacions preferents en accions, a un preu de 3,31 euros per accio en un nominal de 2 euros. L'ampliacio es de 261.391.101 accions mentres que l'augment de capital i reserves es de 1.155 milions d'euros (CNMV 2012b).

El 4 de maig de 2012 Bankia remet contes anuals consolidats sense auditar a la CNMV que les fa publiques mediant un fet rellevant. Els resultats ascendixen a 304,7 milions d'euros i els fondos propis a 16.351,8 milions d'euros. Se presenta una proposta de distribucio de resultats de 152,4 milions d'euros a dividendos. L'empresa auditora no firma l'auditoria perque enten que els actius fiscals no se van a poder recuperar, per lo que part d'ells se deurien d'eliminar del balanç, lo que ocasionaria que Bankia entrara en perdues, encara que sí que firmà les de l'any anterior en els mateixos actius fiscals.

Com a nota a destacar dels contes del BFA, encara que els benefics de l'entitat son de 41 milions d'euros, els fondos propis disminueixen de 8.554 milions a 1.076 milions d'euros. La justificacio es la *eixida del Grup fiscal de Banc Financer i d'Aforros de Bankia, S.A. i de les seues entitats dependents i la constitucio del Grup Fiscal Bankia*. (Contes anuals de BFA, p.72). Nomes per este canvi de criteri disminueixen els fondos propis del BFA en mes de 7.000 milions i precipiten l'intervencio del BFA i l'expulsió com a socis de les caixes d'aforro fundadores. Sense embargament, el BFA tenia mes del 50% del capital de Bankia, per lo que se donava la mateixa circumstancia que els contes de l'eixercici anterior

El 7 de maig dimitix el president de l'entitat, Rodrigo Rato, i el 9 de maig es nomenat president Josep Ignaci Goirigolzarri. Dos mesos mes tart, en juliol, l'accio de Bankia cotisa a 0,50 euros. El 10 de maig de 2012 la participacio directa de Banc Financer i d'Aforros, S.A. en Bankia, S.A. es, una volta feta la segona ampliacio, d'un 45,537% de capital. El 14 de maig de 2012 el BFA insta la conversio dels 4.465 milions d'euros emesos en participacions preferents convertibles del FROB. El 25 de maig de 2012 el Grup BFA-Bankia solicita al FROB un aportament de capital de 19.000 milions d'euros per al pla de recapitalisacio de l'entitat. Aço contrasta en el fet rellevant de decembre de l'any anterior (nomes 5 mesos abans) que textualment dia: "*Despuix de la finalisacio de l'eixercici de capital portada a terme per l'Autoritat Bancaria Europea, en estreta colaboracio en l'autoritat nacional competent, s'ha conclus que BFA-Bankia te un deficit de capital de 1.329 milions d'euros que deu ser cobert a finals de juny de 2012*".

Per lo que una entitat de credit, a la que se li ha valorat tot el seu patrimoni a preu de mercat per experts independents, pel *fresh starting* de 31 de decembre de 2010, i que segons la EBA en decembre de 2011 no tenia problemes de capital, en només any i mig, des de la constitució i cinc mesos des de la nota de la EBA i coincidint en el canvi de direcció, passa a tindre unes necessitats de capital addicionals de 19.000 milions d'euros. Es per això, per lo que se pot pensar que l'entitat no soles tinga problemes de solvència, sino que també se poguera estar maquinant un *Big Bath*.

El 25 de maig de 2012 Bankia envia els comptes anuals de 2011 (CNMV, 2012a). En dits comptes els resultats passen a ser de 2.979 milions d'euros de perdües.

Es dir, en 20 dies se canvien alguns dels criteris contables⁴ i se passa d'uns beneficis de 304,7 milions d'euros a unes perdües de 2.979 milions d'euros en una societat que ha realitzat, en eixe mateix exercici, una OPS d'accions. En la nota 1 de la memoria, apartat 1.11 sobre fets posteriors, l'empresa justificà esta decisió en els següents termes: *“En este sentit, a la vista de la conjuntura economica i normativa, el context previst d'evolució del mercat, les circumstancies sobrevingudes i les recomanacions i disposicions mencionades dels diversos organismes oficials, s'ha procedit a realitzar un anàlisi de la raonabilitat de les valoracions sobre la base de l'informació disponible i de la valoració i risc associat als actius i compromisos del Grup existents al 31 de decembre de 2011”*.

Entre les circumstancies sobrevingudes se podria incloure el Real Decret-Llei 2/2012, de 3 de febrer, de sanejament del sector financer. Que obligava a incrementar les dotacions per deterior de manera significativa i que afecta de forma important a Bankia. No obstant. Segons GINER (2014) resulta difícil d'entendre que els aspectes mencionats, tots de caràcter prospectiu i succeïts entre abril i maig, puguen canviar unes valoracions que se deuen de referir a decembre de 2011. Contabilisar les perdues a futur estava prohibit en Contabilitat fins l'any passat en que la modificació de les Normes Internacionals d'Informació Financera (NIIF), en la NIIF 9 ho permet per a certs casos.

El 27 de juny se valora el BFA per a otorgar la participació que els correspon a les 7 caixes d'aforsos que formaren inicialment el SIP i al FROB al convertir les participacions preferents en capital. En el fet rellevant que se publica en la CNMV (CNMV 2012b), el FROB valora al BFA en -13.635 milions d'euros. La junta general del dia 27 de juny aprova la reducció a zero del capital social, per lo que desapareixen com accionistes les 7 caixes inicials que conformaren el SIP, a la volta que s'aprova un augment de capital

⁴ El 4 de febrer de 2012 se publica el Real Decret-Llei 2/2012, de 3 de febrer, de sanejament del sector financer.

per creacio de noves accions per a la conversio de les participacions preferents en capital. El 12 de setembre de 2012 se realisa un augment de capital del BFA per mig d'un aportament no dinerari de 4.500 millons d'euros subscrit integrament pel FROB. En acabant d'estes dos operacions el FROB passa a ser l'unic accionista del BFA, i desapareix tota propietat de l'entitat valenciana Bancaixa en Bankia

El 26 de decembre de 2012 el BFA realisa una ampliacio de capital subscrita pel FROB en els recursos provinents del MEDE (Mecanisme Europeu d'Estabilitat) per un import de 13.459 millons d'euros. El 28 d'abril de 2013, per un fet rellevant de la CNMV, el grup BFA-Bankia remet informacio sobre els resultats del quart trimestre de 2012. S'anuncien unes provisiones de 26.845 millons d'euros i unes perdues de 21.238 millons d'euros despuix d'imposts. En este cas s'evidencien tres possibles circumstancies. Primer, que la valoracio dels actius i passius efectuats en la constitucio del SIP no se realisaren a valor raonable (preu de mercat), lo que tindria conseqüencies molt greus per als accionistes que subscrigueren la OPS. Segon, que se produira un *big bath*, coincidint en el canvi de presidencia del grup en el que se presenten uns resultats molt pijors dels que son en realitat, per a aixina millorar els dels següents eixercicis.

24 d'abril de 2013 BFA-Bankia presenta els resultats del primer trimestre de 2013 en uns beneficis de 213 millons en el BFA i de 191 millons d'euros en Bankia (CNMV 2013b). Una empresa que en dos anys havia presentat 36.000 millons de perdues passa a tindre beneficis, quan ni les circumstancies soci-economiques ni la tendencia en el sector havia canviat.

Banc de Valencia

El 16 de novembre de 2012 se reprenia la venda en proces competitiu del Banc de Valencia i el 27 de novembre, passats nomes 10 dies, s'adjudicava a CaixaBank per un euro, en acabant d'haver inyectat 5.500 millons d'euros de fondos publicos. lo que significa el 4% del presupost de l'Administracio Central espanyola. L'actuacio en fondos publicos nonomes ha de ser eficaç, sino que, ademes, ha de ser eficient, sobre tot en etapes de crisis economica en les que els recursos publicos son molt mes escassos.

El reinici del proces competitiu de venda, segons el FROB, ve motivat per la publicacio de l'informe d'Oliver Wyman (WYMAN, 2012) el qual, estimava un deficit de capital de 1.846 millons d'euros en l'escenari base. Ademes, els autors de l'informe d'Oliver Wyman manifestaren que este test d'estres era el mes conservador que s'havia realisat fins la data i les senyes ekonomiques dels anys analisats foren millors que els de l'escenari base.

Els resultats abans d'imposts de CaixaBank en 2013 foren de -712.851 mils d'euros. Sense la compra del Banc de Valencia (BdV) els mateixos resultats hagueren segut de 3.002 millons d'euros de perdües. En 2011 Bankia obtingue uns resultats similars lo que provocà la seua intervencio.

Els fondos propis a 31 de decembre de 2011 del BdV eren de 1.234 millons d'euros. En un coeficient de solvencia del 10.23%, molt per damunt del 8% requerit. No obstant, i a pesar de que els contes anuals estaven auditats per Deloitte, firmats i aprovats per tot el Consell d'Administracio i supervisats pel Banc d'Espanya, 8 mesos mes tart, el 21 de novembre de 2011 el Banc de Valencia es intervingut pel Banc d'Espanya a peticio propia del Consell d'Administracio. El Banc d'Espanya destitueix al Consell d'Administracio i comanda la gestio al FROB. En la seua gestio, molt qüestionada pels accionistes minoritaris, el FROB realisa una ampliacion de capital 5.500 millons d'euros, es dir una cantitat que representa mes del 25% dels actius, a pesar de tindre un TIER del 10.23% en els contes aprovats fea 8 mesos.

Esta es una de les circumstancies que fa que la gestio d'este banc per part del FROB siga, com a minim qüestionable. El Banc de Valencia cotisava en Bossa per lo que estava baix el control de la Comissio Nacional del Mercat de Valors, estava subjecte a la supervisio del Banc d'Espanya el qual donava el vist i plau als contes cada any. Al cotisar en bossa els contes anuals eren la principal font d'informacio que tenien els inversors, sobre tot els menuts accionistes, per a prendre les decisions de comprar o vendre les accions del Banc de Valencia. Algunes de les seues cotisacions historiques son les següents:

- En ple boom, el 3 de giner de 2007, 8.09 euros per accio.
- El 24 d'abril de 2007, maxim historic en 9.53 euros per accio
- El 4 de giner de 2010, quan s'incorpora al BFA, 5.20 euros.
- El 26 de març de 2011, quan s'aprovaren els ultims contes per la Junta General del Banc abans de l'intervencio, 3.33 euros.
- El 21 de novembre de 2011, quan fon intervingut, 0.74 euros.
- Per ultim, el 12 de juny de 2013, quan s'aprova l'adquisicio per CaixaBank, 0.01 euros. En eixe moment els accionistes del Banc de Valencia reberen una accio de CaixaBank que cotisava a 2.10 euros per cada 479 del Banc de Valencia, es dir se valora l'ccio del Banc de Valencia en 0,004 euros, 0,00553 segons CaixaBank.

A partir de lo exposat mos proponem estudiar si la venda del Banc de Valencia complix el requisit d'eficiencia de la despesa publica, comprovant si el preu pagat per CaixaBank s'ajusta al valor real del mateix o, pel contrari, com mostra l'informe d'Oliver Wyman existixen diferencies substancials. La metodologia utilitada sera l'analisi dels contes anuals i memoria del Banc de Valencia de 2012 i de CaixaBank de 2013, per a obtindre el preu real del Banc de Valencia per a CaixaBank i comparar-ho en el preu pagat. S'estimaran tres escenaris sobre les possibles conjuntures economicques i de valoracio del Banc de Valencia, pessimiste, realiste i optimiste. L'objectiu es obtindre una distancia sobre el valor de mercat del Banc per a CaixaBank. El cost de l'adquisicio del Banc de Valencia per a CaixaBank deuria d'estar dins d'este interval per a que se complira l'eficiencia en la despesa dels recursos publicos.

Tambe hem de dubtar de la ilegalitat de la venda, ya que, en la Junta General del 14 de maig de 2012, el FROB propongue als accionistes **i s'aprovà en Junta General** una operacio acordeo, reduint el capital a 24,6 millons d'euros i un augment de capital de fins 1.000 millons d'euros reconeixent als accionistes del Banc de Valencia el dret de subscripcio preferent sobre les accions noves. No obstant, als 6 mesos i de forma acceleradísima s'acorda la venda del Banc de Valencia, realisa una ampliacion de 4.500 millons d'euros en la que els antics accionistes del Banc no poden participar i veuen diluida la seua participacio fins el 1% del total del banc i el FROB incrementa la seua participacio fins el 99% per a vendre la seua participacio per un euro a CaixaBank.

El 27 de novembre de 2012 la Comissio Rectora del FROB aprova l'integracio de Banc de Valencia en CaixaBank. L'acort contempla les següents mides:

- Subscripcio per part del FROB d'una nova ampliacion de capital per un import de 4.500 millons d'euros.
- Transmetre posteriorment la participacio integra del FROB⁵ en Banc de Valencia a CaixaBank per un preu d'un euro.
- Traspasar a la SAREB les inversions i riscos de naturalea immobiliaria de conformitat en els termes del RD 1559/2012.
- Realisacio d'accions de gestio d'instruments hibrits de capital i de deute subordinat segons l'article 45 de la llei 4/2012.

⁵El Banc de Valencia tenia accionistes minoritaris que representaven al voltant del 70% abans de l'intervencio. La participacio d'estos accionistes se diluixc al 1% en el moment de la venda i canvi d'accions de Banc de Valencia per les de CaixaBank

- Concessio d'un esquema de proteccio d'actius durant 10 anys per a una cartera d'actius predeterminada (Pymes, autonoms i riscs contingents), pel qual el FROB assumirà el 72,5% de les perdues una volta absorbides les provisions constituïdes a 30 de setembre de 2012 sobre estos actius.

El dia 28 de febrer de 2013 se formalisa la venda de la participacio del 98.9% del FROB en Banc de Valencia a CaixaBank i el dia 14 de març el FROB cessa com administrador.

Valoracio del Banc de Valencia

Prenent com senya inicial el patrimoni net dels ultims comptes anuals aprovats pel Consell d'Administracio del Banc de Valencia (vore Taula 2), i la valoracio que realisà Price Waterhouse Coopers Assessors de Negoci, S.L. per a determinar el valor raonable de del BdV per a Caixabank incloses en els comptes de 2013. Per lo tant, se partix d'un valor en llibres de 2.200 milions d'euros i el total de l'actiu es de 21.501 milions d'euros. Hi ha que destacar que durant la gestio de l'entitat per part del FROB se realisà una depuracio exhaustiva de tots els actius que no tenien garanties suficients. Per eixemple, les inversions crediticies que en 2010 eren 21.739 milions d'euros, en 2012 eren, 13.739 milions d'euros, nomes el 66.5% de les que existien dos anys abans.

Taula 2.- Balanç del Banc de Valencia a 31 de desembre de 2012. Sifres en mils d'euros

ACTIU: 21.500.811		PASSIU: 19.200.866	
Caixa i depòsits de bancs centrals	98.218	Cartera de negociacio	99.793
Cartera de negociacio	91.672	Passius financers a cost amortisat	18.826.074
Actius Financers disponibles per a la venda	1.221.746	Derivats de cobertura	78.935
Inversions crediticias	13.055.189	Provisions	246.955
Cartera d'inversio a venciment	6.460.534	Passius fiscals	19.142
Derivats de cobertura	10.858	Restant passius	29.760
Actius no corrents en venda	199.614		
Participacions	111.983		
		Patrimoni net 2.200.152	
Actiu material	186.843	Fondos propis	2.244.255
Actiu intangible	6.253		
Actius fiscals	18.829	Ajusts per valoracio	-11.613
Restant d'actius (atres)	39.072	Interessos minoritaris	-3.490

Font: Elaboracio propia a partir dels comptes anuals del Banc de Valencia de 2012

La primera massa patrimonial son els **actius financers disponibles per a la venda**. Estos actius son valors que te en propietat el Banc en l'intencio de vendre'ls en el moment mes oportu. Te un saldo de 1.221 milions d'euros, dels que 1.199 milions d'euros son valors representatius de deute i 22 milions d'euros son instruments de capital. Existixen unes provisions dotades (perdues no realisades pero contabilisades) de 120 milions d'euros.

Estes dotacions son excessives, ya que el saldo d'accions, es de 131. millons d'euros, i se contabilisen unes perdues de 109 millons d'euros, el criteri es tan conservador que estimen que el 83% d'estos valors no van a recuperar-los. Tambe hi ha contabilisades en provisions per deterioros 10 millons d'euros en els actius de renda fixa, actius que en la seua majoria son deute public.

Per contra, en el calcul del valor raonable, CaixaBank realitat per Price Waterhouse Coopers Assessors de Negoci, S.L. estima, ademés, unes minusvalías de 0,4 millons d'euros en valors representatius de deute i de 4 millons d'euros en instruments de capital. Esta valoracio dona a entendre el criteri extremadament conservador que ha utilitat per Price Waterhouse per a valorar el Banc de Valencia.

La valoracio per a cada un dels tres escenaris en este cas serien els següents.

Pessimiste: se manté les provisions actuals.

Realiste: les provisions no son necessaries, ya que la depuracio previa ya ha eliminat les possibles perdues, per lo que se deu de realisar un ajust positiu de 120 millons d'euros.

Optimiste: En una evolucion del mercat regular sería possible un ajust positiu de 150 millons d'euros.

Sense dubte algun les **inversions** crediticies son la massa patrimonial que pel seu tamany i pel seu risc pot donar lloc a majors ajusts de valor. Aixina ho estima Price Waterhouse Coopers Assessors de Negoci, S.L. ya que realisa un ajust negatiu de 1.076 millons d'euros. Esta minusvalia sembla desmedida per a les condicions que te la cartera crediticia en el moment del traspas, es dir sobre un saldo de credits a clients de 12.877 millons d'euros que ya s'ha depurat en un 44% des de 2010.

Els tres contes que configuren esta massa patrimonial son:

Deposits en entitats de credit en un saldo de 235.000 millons d'euros. Este conte no te risc.

Credit a la clientela en un saldo de 11.538 millons d'euros, este conte es el que major risc assumix. En ell se contabilisen els credits, prestams etc., que l'entitat concedix als seus clients. No obstant, en el cas del BdV està ya molt depurada. Ademés, la cobertura de la morositat es del 77%. I tenint en conte que està el del segur que oferix la EPA.

Per tot lo anterior se considera infundat la correcció valorativa a preu raonable de - 1.076.639 mil·lions d'euros estimada per Price Waterhouse.

En la nota de premsa de 22 de juny de 2016: "Contes anuals del FROB de 2015", en el punt "ii" diu:

"(ii) Durant l'any 2015 s'han registrat moviments de provisions relacionades en garanties otorgades pel FROB en diferents processos de venda d'entitats, que en conjunt han tingut un impacte net positiu en el compte de resultats per import de 134 mil·lions d'euros. Entre estes destaquen 121 mil·lions d'euros positius per l'esquema de protecció d'actius concedit en la venda de Banc de València, com conseqüència de la favorable evolució de les pèrdues registrades i esperades de dita cartera.

Estudiant textualment la cita anterior del FROB sobre els comptes de 2015 s'aplega a la conclusió que durant 2014 i 2015 el FROB no ha desemboljcat un centim per l'esquema de protecció d'actius que tenia concedit a CaixaBank pel Banc de València, sino tot lo contrari de les provisions que existien ha recuperat 121 mil·lions. Tenint en compte que l'esquema de protecció d'actius cobria el 43,44% del total de crèdits, es de supondre que el restant de crèdits poden tindre la mateixa evolució. Per lo tant, del 56,56% que no entrava dins de l'esquema de protecció d'actius se suponen que pot tindre unes dotacions per 157 mil·lions d'euros. A més, açò confirma l'hipòtesis de que el criteri seguit pel FROB de dotació de provisions era extremadament conservador, i el de Price Waterhouse per a CaixaBank estava fora de lloc.

Per lo tant, en este cas, en el **escenari negatiu** se faria un ajust positiu de 157 mil·lions d'euros. En el **escenari realista** se pot supondre que, encara que en menor mida esta evolució dure com a mínim un any, l'ajust positiu seria de 250 mil·lions. I en el **escenari optimista** se pot supondre que dure a ritme decreixent fins 4 anys en un ajust positiu de 350 mil·lions d'euros.

Valors representatius de deute en un saldo de 1.281.344 mil·lions d'euros. Es un compte que no té risc algu.

En el compte **actius no corrents en venda**, de la depuració realitzada els actius són de qualitat i no s'espera que el valor de lo transferit perga el preu pel qual figura en el balanç. Per lo tant, no se realitza ningun tipus d'ajust.

Les **participacions** són un compte en el que moltes entitats de crèdit han deixat de contabilitzar els deterioros en este període de crisi, segons la normativa del Banc d'Espanya, i que al ser intervingudes les entitats de crèdit han aflorat (CLIMENT I PAVIA,

2015). No obstant, este no es el cas del Banc de Valencia, mes be tot lo contrari, ya que en els contes de 2012 el saldo era de 111 millons d'euros i el deterior de 33 millons d'euros, es dir, el 30.31%. Ademes, en este cas sí que se pot afirmar que el conte està infravalorat, en exces de provisions. CaixaBank es propietaria d'Agbar i el Banc de Valencia era accionista en un 30% d'Aigües de Valencia. Esta circumstancia podria comportar problemes de monopoli i la Comissio Nacional de Competencia aprehià a CaixaBank per a que venguera una de les dos companyies. El valor d'Aigües Valencia fon determinat per un auditor extern en 95 millons d'euros. CaixaBank, d'esta manera, obtingue unes plusvalies de 32,5 millons d'euros, ya que tenien un valor en llibres de 62,5 millons. En este cas l'ajust que se realitzarà fon:

Escenari pessimiste 32.500 mils d'euros, contabilisant la plusvalia d'Aigües de Valencia i mantindre les provisions dotades.

Escenari realiste. 47.500 mils d'euros contabilisant les plusvalies d'Aigües de Valencia i 15.500 mils d'euros de les provisions dotades.

Escenari optimiste. 66.446 mils d'euros contabilisant les plusvalies i el total de les provisions

El **Actiu material** ascendix a 187 millons d'euros, dels que 183 millons d'euros son d'us propi i 3 millons d'euros d'inversions immobiliaries. En el valor raonable que presenta el Banc de Valencia en la seua memoria reconeix una diferencia positiva de 12 millons d'euros i CaixaBank de 41. No obstant, pot ser que el valor siga major, ya que la major part d'immobles de l'entitat, tant oficines comercials com servicis centrals i operatius son de la seua propietat i en una gran antiguetat, per lo que practicament estan amortisats contablement.

En este cas s'estima per al **escenari pessimiste** un ajust positiu de 12.483 mils d'euros, que es lo que ha reconegut el Banc de Valencia en els seus contes anuals de 2012. En el **escenari realiste** de 50.000 mils d'euros i en el **escenari optimiste** de 75.000 mils d'euros.

El saldo dels **actius intangibles** ascendix a 6 millons d'euros. CaixaBank reconeix unes plusvalies de 35 millons d'euros. Les valoracions que fa publiques CaixaBank en els seus contes anuals de 2013 son:

- Marques identificades en l'adquisicio de Banc de Valencia: 8 millons d'euros.
- Relacions en clients de Banc de Valencia: 23 millons d'euros.

Els intangibles son molt difícils de valorar, per lo que son molt subjectius en la seua valoracio. Per a les relacions en clients de Banc de Valencia s'assumix la valoracio de 24 millons d'euros estimada per Price Waterhouse Coopers No obstant, sí que es discutible la valoracio de les marques del Banc de Valencia, ya que si be la marca CaixaBank te una bona image, en la zona de Valencia, a l'adquirir Caixabank el Banc de Valencia, no se rotularen les oficines pertanyents al Banc de Valencia com a CaixaBank, sino tot lo contrari, les oficines de CaixaBank se rotularen en la marca Banc de Valencia, per lo que les 321 oficines en Valencia i Castello passaren a rotular-se en el nom de Banc de Valencia.

En la Comunitat Valenciana des de fa unes decades, ha existit un moviment pancatalaniste finançat per la Generalitat de Catalunya, en la fi de catalanisar l'antic Regne de Valencia, en l'objectiu d'expandir les seues influencies, la seua cultura, unificacio de la llengua etc. a la Comunitat Valenciana. Esta actuacio ha dividit a la societat valenciana en pro-catalanistes i contraris al catalanisme i tot lo relacionat en Catalunya.

Molts dels clients del Banc de Valencia son d'estos ultims, per lo que ser client d'una entitat catalana que s'havia apropiat del banc de tota sa vida per un euro, li haguera costat assumir. Es possible que CaixaBank al detectar esta situacio rotulara totes les seues oficines en la Marca Banc de Valencia.

Per lo tant, se considera que no es un preu de mercat el que la consultora de CaixaBank fixà per a les marques en propietat del Banc de Valencia. Mostra d'aixo es que ya estigueren mes de tres anys totes les oficines en Valencia, Castello i Murcia en marques propietat del Banc de Valencia, en lloc de Caixabank.

En este cas per a cada un dels tres escenaris se valoren les marques propietat del Banc de Valencia i el restant d'intangibles en el 1%, 2% i 3% dels seus actius. Lo que representa 200 millons per al **escenari pessimiste**, 400 per al **escenari realiste** i 600 per al **escenari optimiste**.

En els **Actius fiscals** CaixaBank realisa un ajust positiu de 1.761 millons d'euros, cantitat en la que conseguix presentar uns contes que no alarmen al sistema financer espanyol i internacional. Ya que, en els actius fiscals junt en les plusvalies per la compra del Banc de Valencia, CaixaBank conseguix revertir unes perdues de mes de 3.000 millons i presentar uns beneficis de prop de 500 millons en 2013.

Les perdues acumulades del Banc de Valencia de 2012 foren de 3.690. millons d'euros i en 2011 de 922 millons d'euros; en total 4.612 millons d'euros. El tipo nominal en

Espanya per a estos anys era del 30% lo que serien 1.384 millons d'euros, per lo que en el cas optimiste els actius fiscals podrien incrementar-se en 297 millons d'euros. En este cas se realisa un ajust pel valor estimat per CaixaBank, 1.761 millons d'euros per als **escenaris pessimiste i realiste** i 297 millons mes per al **escenari optimiste**.

En el passiu, l'unic conte que podra tindre ajust es el de **passius subordinats**, que te un saldo de 415 millons d'euros. En l'acort de venda s'estipulà que se realisarien accions de gestio d'instruments hibrits de capital i de deute subordinat. El quitament fon del 85%, de 415 millons d'euros, lo que significa un ajust positiu de 353 millons d'euros. Per contra, existix constancia de que CaixaBank per a alguns colectius realisà acorts que milloraven la situacio imposta pel FROB i per la condicionalitat imposta per la Comissio de l'Unio Europea. Per lo tant, deuria minorar-se este ajust positiu. A falta d'informacio fidel, ya que CaixaBank no la vol suministrar, s'estimen uns quitaments de 100 millons per al **escenari pessimiste**, 200 per al **escenari realiste** i 300 per al **escenari optimiste**.

A partir dels resultats obtesos en l'analis de les masses patrimonials i prenent com a punt de partida els fondos propis del balanç de 2012 del Banc de Valencia s'estimarà en valor que deuria de tindre per a Caixabank la compra del Banc de Valencia. Els resultats finals d'estes valoracions se mostren en la Taula 3.

Existixen uns atres criteris de valoracio com el valor actual dels fluxs de caixa. No obstant, en el cas particular de CaixaBank s'ha triat el sistema de valoracio contable en els seus ajusts. Hi ha que tindre en conte que si CaixaBank, no haguera adquirit el Banc de Valencia i haguera activat (incloure'ls com a ingressos) els prop de 2.300 millons d'euros que contabilisà com "guanys" per la compra del Banc de Valencia, els contes anuals presentats tindrien 3.000 millons de perdues, per lo que possiblement estos resultats hagueren portat a l'intervencio de CaixaBank pel Banc d'Espanya, si s'haguera actuat de forma similar que en Bankia. Per lo tant, fins i tot se deuria d'incloure un ajust per les conseqüencies d'haver evitat l'intervencio. Es sabut i comprovat, que despuix d'una intervencio i la reformulació de contes pel FROB, sempre s'han multiplicat les perdudes, aflorant moltes perdudes pels diferents criteris o interpretacions de la valoracio de les actius.

Taula 3.- Valoració del valor del Banc de Valencia per a CaixaBank

Escenaris	Pessimiste	Realiste	Optimiste
Fondos Propis	2.244.255	2.244.255	2.244.255
Actius financers disponibles per a la venda	0	120.399	150.000
Credit a la clientela	157.000	250.000	350.000
Participacions	32.500	47.500	66.446
Immobilitat material	12.483	50.000	75.000
Relacions en clients	23.890	23.890	23.890
Marques	200.000	400.000	600.000
Ajusts fiscals	1.761.433	1.761.433	2.058.433
Deute subordinat i participacions preferents	100.000	200.000	300.000
Total	4.531.561	5.097.477	5.868.024
Quantitats en mils d'euros			

Partint del valor contable dels comptes del Banc de Valencia realitzats pel FROB i el Banc d'Espanya, si apliquem els ajusts del valor obtesos, el valor del Banc de Valencia el dia de la seua venda estava en l'interval que va des dels 4.532 milions d'euros de l'escenari pessimiste, fins als 5.868 milions d'euros en l'escenari optimiste, sent 5.097 el valor en l'escenari realiste. No obstant, CaixaBank desembossà tan soles 1 euro.

Esta gran diferencia es molt important, pero si cap s'agrava mes, per la falta de transparencia de l'operacio, pel fet de realisar la venda un organisme public dependent del Banc d'Espanya, de la Comissio Nacional del Mercat de Valors i dels ministeris d'Economia i de Facenda, pel cost de 5.500 milions de fondos publics en el rescat d'un banc que en acabant s'ha venut per un euro, quan el seu valor era de mes de 5.000 milions. Ademes, reconegut en la seua major part pel comprador. Per lo tant, potser que estigam davant un cas de malversacio de fondos publics i/o d'ajudes publiques encobertes, a una entitat que de no realisar esta operacio haguera tingut greus problemes, que hagueren pogut conduir a l'intervencio per part del Banc d'Espanya.

Possibles escenaris condicionats per la compra del Banc de Valencia

i) Problemes per a CaixaBank – ajuda publica encoberta

Els resultats abans d'imposts de CaixaBank en 2013 foren de -712 milions d'euros. Sense la compra del Banc de Valencia les perdues abans d'imposts hagueren segut de 3.002 milions d'euros, si be CaixaBank estava considerat com un banc en una bona solvencia, esta sifra a bon segur haguera fet botar les alarmes en els mercats financers, tant nacionals com internacionals. Es molt facil que s'haguera pogut produir un segon cas Bankia, ya que els primers contes de Bankia de 2011, tenien benefici, i els que se presentaren en la nova presidencia foren de 2.490 milions de perdues, sifra molt similar a la de CaixaBank en 2013. Les conseqüències per a Bankia, les seues antigues caixes i els seus nous accionistes no fa falta recordar-les.

Es per això que la pregunta que està en l'aire es si s'estaria evitant un altre cas Bankia. Pero, no obstant, en este cas el que ha patit les perdues es l'erari public i els propietaris del Banc de Valencia i els que han eixit guanyat son els propietaris de CaixaBank. En Bankia els perjudicats foren les set caixes que formaren el SIP i els accionistes de la OPS (CLIMENT I PAVIA, 2015).

ii) Solucio al cas Bancaixa, evitant el cas Bankia en el mateix cost.

Segons se despren de les declaracions de l'ultim president de Bancaixa, J.L. Olivas, citades en l'apartat de Bancaixa, Bancaixa rebe pressions importants per a la fusio per a constituir el SIP en Caixa Madrid i les altres cinc caixes de menor tamany.

Potser una altra solucio menys costosa i sobre tot en menys desgast del sistema financer espanyol a nivell internacional s'haguera pogut implementar.

Si en veritat existien problemes de solvencia i de fiabilidad en el Banc de Valencia, (i possiblement en Bancaixa) estos problemes no s'havien produit en uns mesos, sino que ya s'arrossegaven d'alguns anys. Per lo que en lloc de pressionar el Banc d'Espanya per a realisar esta fusio de Bancaixa en Caixa Madrid i les altres cinc caixes, se deuria d'haver intervingut el Banc de Valencia, que al mateix temps haguera induit l'intervencio de Bancaixa o fins i tot l'intervencio per part del Banc d'Espanya de les dos entitats. Posar a gestionar el grup a professionals de reconegut prestigi, capacitat i trayectoria per a gestionar entitats financeres, i no a membres del FROB per a gestionar la venda ad altres entitats.

L'inyeccio de 5.500 millons d'euros que se realisà en el Banc de Valencia abans de la seua venda a CaixaBank s'haguera realiat de la mateixa forma, es dir en el mateix cost, pero aplicada al grup Bancaixa-Banc de Valencia. D'esta forma, es segur, que el grup Bancaixa-Banc de Valencia haguera tingut suficients fondos propis per a seguir en el mercat en la suficient solvencia en un equip de direccio professional. Ademes, es molt provable que gran part dels 5.500 millons d'euros invertits s'hagueren pogut recuperar en la privatizacio de la part que propietat que haguera assumit el FROB.

Ademes, les necessitats de lo que es ara Bankia, pero sense Bancaixa (soles en Caixa Madrit i les 5 caixes menudes) hagueren necessitat unes inyeccions molt menors dels 22.424 millons d'euros rebuts (CLIMENT I PAVIA, 2015) i l'imatge de les Caixes d'Aforros a nivell internacional no haguera segut tan negativa, (CLIMENT I PAVIA, 2014), sobre tot despruix de la OPS i de les pressions de presidencia realisades per a dita eixida a bossa.

iii) Qüestions soci-politiques

Fora de l'ambit científic i academic i entrant en temes especulatiu, pero no menys verosimils, per la falta d'informacio i de concrecio pel FROB, el Banc d'Espanya i CaixaBank, hi ha que estudiar diverses actuacions que podrien justificar en algun modo esta venda tan singular.

Sobre tot, la posicio que mante CaixaBank en la qüestio soberanista de Catalunya, ¿podria ser una forma de favorir que l'entitat catalana tinga una actuacio proactiva en contra dels moviments soberanistes? Mai se sabra. Pero esta posicio es llogica que la mantinga CaixaBank, ya que el seu negoci està repartit per tota Espanya i si se produix la "desconexio" CaixaBank ho patirà de forma important, per lo que no era necessari agrair-ho en mes de 5.000 millons.

Una atra possible motivacio, encara que molt poc argumentada, sería les queixes per les Balances fiscals que sempre han realiat des de Catalunya o en les queixes per la discriminacio en la finançacio autonómica que rep Catalunya. ¿Podria ser esta una forma de compensar, alguna d'estes situacions? Si es aixina uns guanyen i uns atres paguen, ademes se dona el cas que en este cas pagaria la Comunitat Valenciana que es la mes perjudicada en este aspecte, es l'unica Comunitat que es aportant neta a la finançacio nacional en un deficit fiscal de mes de 1.450 millons d'euros a l'any i la seua renda està per baix de la mija. La pregunta queda en l'aire.

iv) Responsabilitats de tercers

En l'exposició de motius de la venda del Banc de València el FROB se basa en que la liquidació del banc era més costosa que la pèrdua dels 5.500 milions d'euros, però per contra, no justifica esta valoració. A més, entre les facultats del FROB està la de *“determinar el valor econòmic de l'entitat o dels seus corresponents actius i passius...”* i afegit que tal valoració haurà de fer-se *“sobre la base dels informes de valoració encarregats a un o varis experts independents”*. No obstant, esta informació no se feu pública a pesar de tindre un cost de 5.500 milions per als contribuents i tampoc se feren públics els experts independents que realitzaren els informes, ni els informes ni el cost dels mateixos. Per un altre costat, la responsabilitat també s'estén al Banc d'Espanya, ja que, encara que es el FROB el que assumeix la responsabilitat, això no significa *“una alteració de les competències supervisores, que seguiran corresponent al Banc d'Espanya, lo qual justifica la seua intervenció en els procediments de reestructuració i resolució.”* A més, el FROB és un organisme públic regit pel Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Ministeri d'Economia i Competitivitat, el Ministeri de Facenda i Administracions Públiques i, encara que sense vot, també estan en la Comissió rectora un representant designat per l'Interventor General de l'Administració de l'Estat i un altre per l'Advocat General de l'Estat. Com se pot comprovar les responsabilitats públiques són evidents.

Conseqüències per a la Comunitat Valenciana

El sistema financer en les seues entitats de crèdits és una part fonamental de l'economia de mercat. Podem dir que és l'engranatge entre la funció de producció i la de consum i viceversa. Si este engranatge no funciona bé, l'economia se ressentirà, i per a que funcione bé els tres elements deuen d'estar en consonància. Fins 2010 tres quartes parts de les entitats de crèdit de la Comunitat Valenciana eren valencianes, no obstant, en estos moments a soles és el 0,01%, és dir res. La manera d'entendre l'empresa per un valencià, pot ser diferent a un vasco, a un madrileny o a un català, a més de que cada u intentarà lo millor per a la seua terra. Per últim, una economia basada en el capitalisme, sense este engranatge, o en un engranatge que no és propi de la terra pot fer cloïxir l'economia i fer que perga eficiència.

Ja fa temps que estem colonitzats, social, cultural i lingüísticament, pel nord i per l'oest. Ara nos han colonitzat financerament; abans tres quartes parts de les entitats de crèdit de la Comunitat eren Bancaixa, La CAM, i Banc de València, ara són La Caixa, Banc Sabadell i Bankia. ¿Per a entendre-ho millor nos podríem imaginar que en Catalunya la

majoria d'entitats de credit foren Caixa Madrit, Bancaixa i Caixa Galicia? En les que els seus dirigents i responsables foren madrilenys, valencians i gallecs. Una terra per a ser forta i independent economicament deu de tindre un sistema financer fort i propi.

Per ultim si pensem en l'història recent passada, Valencia sempre ha segut moneda de canvi per al restant d'Espanya, be retardant infraestructures per a beneficiar a unes atres regions, be assumint organismes llingüístics a canvi de recolzar determinat partit en el govern central, etc. No obstant, la reaccio en la Comunitat Valenciana sempre ha segut la mateixa, res. No se si a esta classe d'actuacio se li pot denominar "meninfotisme", o se pot trobar una paraula millor.

3.-Mirant al futur

En referència a açò els últims dies s'ha fet públic lo que la Generalitat ha denominat un Banc Públic. Es tracta de la refundació de l'Institut Valencià de Finances (IVF) a càrrec del Conseller d'Hisenda i Model Econòmic Honorable Sr. Vicent Soler i Marco Catedràtic De la Facultat de Economia de la Universitat de València i portat de la mà de Manuel Illueca Muñoz Director General De l'Institut Valencià De Finances Format en la Facultat de Economia de la Universitat de València i Professor de l'Universitat Jaime I de Castelló. Açò és una excelent notícia, pero al mateix temps, els pares d'esta iniciativa saben lo que han lluitat per a portar-la a cap. Entre els principals problemes és la seua titularitat pública, els bens públics com a est, porten associats una enorme burocràcia, lo que comporta que, encara que el banc siga eficaç, mai serà eficient. La burocràcia de la gestió pública ho impedit.

Ademés, l'Unió Europea prohibix els bancs de titularitat pública, per lo que tenen que convèncer a l'UE de que no és una entitat de crèdit pública. No obstant, podrà realisar una excelent llabor d'ajuda a l'entramat empresarial valencià, be de forma directa o de manera indirecta.

Este Banc sent una excelent ferramenta, només és un complement, que ademés pot ajudar a lo que en realitat li fa falta a la Comunitat Valenciana. Açò és un banc privat, eficient, despolitizat i en l'interés de fomentar el teixit empresarial valencià, ademés de ser rendable, ya que si no és rendable no és sostenible.

La Comunitat Valenciana té excelents empresaris innovadors, que quan seu proponen són líders en el seu sector, ademés de fomentar atres activitats sense fins de lucre que recauen en la pròpia Comunitat, activitats deportives, culturals, d'art, etc. que tenen impacte internacional. Est és el camí que junt en el respal públic es deu portar a terme

per a crear una entitat de crèdit en la sanc i la forma de pensar valenciana. Per lo tant, deuria ser un banc privat en accionistes de referència valencians i menuts accionistes com els que tenia el Banc de València

Esta entitat de crèdit té que tindre com a segon objectiu (el primer és ser rendable) posar a la Comunitat Valenciana en el lloc que es mereix. Tindre pes econòmic a nivell nacional i demostrar múscul econòmic i financer per a que la Comunitat no siga menyspreada pel Govern Central, siga del color que siga, com ha segut fins ara. Ademés, evitar que la Comunitat sempre siga moneda de canvi (infraestructures, llengua, cultura, etc.) per a conseguir objectius del Govern Central favorint a atres comunitats, veïnes, sobretot, pero també a unes atres, que sí que saben cóm obtindre profit d'atres regions, com la valenciana, a pesar de ser molt més riques en térmens econòmics en renda per càpita, PIB, finançació central etc. D'esta manera la Comunitat tindrà una ferramenta ad hoc de finançació per al seu teixit empresarial en el que prestador i prestatari parlen el mateix idioma i s'entenguen econòmicament de millor manera. D'esta forma es podran exigir les infraestructures necessàries i atres necessitats per a l'economia valenciana i no ser moneda de canvi com ara. Cal recalcar que l'economia de mercat sense sistema financer és inviable, i quant major siga la distància entre el poder del sistema financer i el lloc físic del teixit empresarial, menor serà el seu aprofitament.

Referencias bibliográficas

- CLIMENT SERRANO, Salvador. "La caída de las cajas de ahorros españolas. Cuestión de rentabilidad, tamaño y estructura de propiedad." *Estudios de Economía Aplicada*. 2012, 30(2), 759.
- CLIMENT SERRANO, Salvador. "La reestructuración del sistema bancario español tras la crisis y la solvencia de las entidades financieras. Consecuencias para las cajas de ahorros." *Revista de Contabilidad*, 2013, 16 (2), 136-146. doi.org/10.1016/j.rcsar.2013.07.003
- CLIMENT SERRANO, Salvador. "La solvencia de las entidades de crédito españolas. Un análisis con datos de panel." *Cuadernos de Economía*, 2016, 39(109), 34-48. doi: 10.1016/j.cesjef.2015.07.005
- CLIMENT SERRANO, Salvador. 2012 "Estudio y valoración de la participación accionarial en el Sistema Institucional de Protección". *ICE Tribuna de Economía*. Enero-Febrero 2012. Nº 864
- CLIMENT-SERRANO, Salvador y Pavía José Manuel. "BANKIA: ¿Para qué sirven los estados contables y los órganos de control?" *Estudios de Economía Aplicada*, 2015, 33(1), 1-42.
- CLIMENT-SERRANO, Salvador y PAVÍA José Manuel. "Determinantes y diferencias en la rentabilidad de Cajas y Bancos." *Revista de Economía aplicada*. 2014, 22(65), 117-154.
- CLIMENT-SERRANO, S., y PAVÍA, José Manuel. "Determinants of profitability in Spanish financial institutions. Comparing aided and non-aided entities." *Journal of Business Economics and Management*. 2015, 16(6), 1170-1184. doi.org/10.3846/16111699.2013.801881
- CNMV. "Hecho relevante nº 154506 BFA – BANKIA: Resultados del ejercicio de capital." 08/12/2011.
- CNMV. "Hecho relevante nº 147834 BFA - BANKIA– Resultados de las pruebas de resistencia europeas 2011." 15/07/2011.
- CNMV. "Nº de estados financieros 14065 BANKIA SA" 31/12/2012.

CNMV. “Hecho relevante nº 168374. Acuerdo de la junta general de la sociedad para hacer efectiva la conversión de las participaciones preferentes convertibles suscritas por el frob.” 27/06/2012.

CUENTAS ANUALES DE BFA, 2011, P.72)

El DIARIO. “Declaración íntegra de José Luis Olivas, expresidente de Bancaja, en la Audiencia Nacional.” http://www.eldiario.es/economia/Luis-Olivas-Bancaja-Audiencia-Nacional_0_115488527.html 2013

GINER, Begoña. “Instituciones e intereses en conflicto ante la regulación contable internacional: el caso del sector financiero español.” *Revista de Contabilidad – Spanish Accounting Review* <http://dx.doi.org/10.1016/j.rcsar.2013.11.001>. 2014, 7, 17-(2), pp143-152.

LEVANTE EMV. “Caja Madrid insiste en buscar un acuerdo con Bancaja” <https://www.levante-emv.com/economia/2010/05/31/caja-madrid-insiste-buscar-acuerdo-bancaja/710097.html> 31.05.2010 | 03:03

RODRIG, Dani. “Economics Rules: The Rights and Wrongs of the Dismal Science.” Ed. Norton, New York. 2015

WYMAN, Oliver. “Asset quality review and bottom-up stress test exercise.” Banco de España. http://www.bde.es/f/webbde/SSICOM/20120928/informe_ow280912e.pdf. 2012